

Sunnis surma woodi.

W. ga ja õige ristiniimese surm.

Ennis

Surma woodi

kus sees on

Surnu waltwamise, firstu panemise, kodunt
ära saatmise ja hauda panemise laulud.

Tallinnas.

Trükitud G. Pihtlaka kuluga.

1895.

Естляндскою Евангелическо-Лютеранскою Консисто­ріею симъ свидѣтельствуется, что въ нижеслѣдующемъ ману­скриптѣ ничего противъ священнаго писанія и Симфолече­скихъ книгъ Лютеранской церкви не содержится.

Ревель, Вышгородъ, 3-го Ноября 1894 года.

Ассессоръ Консисто­ріи: Э. Графъ Игелстромъ.

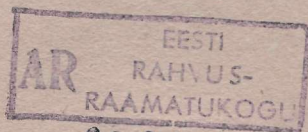
№ 1673.

За Секретаря: Р. Гофманъ.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 23 Мая 1895 г.

Ar 895
õnnis

86969

Печатня Г. Матизена въ Ревелѣ, Никольская, 23.

Gesõna.

„Saatke hingama need, kes wäsinud on,“ ütleb prohwet Jesaias. Saatmine siit hädaorust sünnitab palju kaebamist ja filmawee walamist, siis tahab Issand, kui waeste laste ja leskede hoolekandja, kõiki kurwastatudjärelejääjaid oma kallil elu sõna läbi jälle rõemustada, nagu Tema kuulutab ja ütleb: „Kes filmaweega külwawad, saawad rõemuga lõikama!“ See hoolekandmine — et seal teisel pool hauda saaks rõemu lõikus olema — ei ole ju ristirahwa seas mitte otsa saanud. Ma olen seda ära tunnud, sest mitu wana ja noort inimest on minu käest neid laulusalmisid palunud, mis nimelt surma sõnumid toowad. Seameelega olen ka nende palwet täitnud. Kuningas Salomon omas Koguja raamatus ütleb: „Parem on leinaja kotta kui rõemu kotta minna.“ (Kog. r. 7, 2.)

See eespool nimetatud mõte on ka minu käe kirjutama pannud.

Wõta siis armas wend ja õde, see „Sun-
nis surmawoodi“ ka omas majas kurwal tun-
nil trööstijaks ja kinnitajaks wastu. Aga
Jssand andku, et meie ikka wõiksime kodu-
minemise ajal seda nõuda, mis meie rahule
waja on ja wõiksime ühes laulda, nii kaua,
kui weel siin teekäimisel oleme: Sa karja
Jssand kuule palwe healt, Mis tõstetakš' Su
poole ilma pealt!

Wäljaandja.

I. Jägu.

Üleüldised surma laulud.

1.

Wiisil: Sa meie lootus Jeesuse.

1. Mu hinge laetu on peasnud tealt
See laenetawa mere pealt
Jerusalemma wäljale!
Jeesanda armu karjale!
Sa karja Jeesand kuule palwe healt,
Mis tõstetak' Su poole ilma pealt!

2. Näed! hädaorust ilma pealt
Nii mitu lähwad siit ja sealt,
Küll leinates ja silma wees,
Ja raskes ristis surma ees.
Sa kuule, Jeesand, nende õhkamist
Ja anna surmas õnnist lahkumist.

3. Meil ole saatjaks Jeesuse
Kui ilmalaanest lahkume,
Sa kuule kurwa palumist

Ja waeste laste leinamist
Sa trööstid kõiki waesid, wiletsaid
Ja peksad maha kõrgeid wainusid.

4. Me' hütame siin risti teelt:
Sa kuule kurba palwe healt;
Meil anna rahu, hingamist,
Sa auu Issand, Jesus Krist
Kes mulla põrmu lähwad hingama,
Meid wii siis oma riiki rahuga.

5. Oh ma küll külma hauda lä'en
Ma siisgi Issandale jäen,
Mu haura peal saab ristike
Kust loetakse sõnake:
Kes surnud Issandas siin ilma peal,
Need saawad krooni ükskord kätte seal.

6. Kui nii mu elu lõpenud
Ja ka mu tegu teenitud,
Kui olen ilmas kannud ma
Kõik risti, waewa, häda ka,
Siis küll mu ihu hauda kannetakš'
Hing püha seltsi taewa annetakš'.

7. Siis taewa linna wärawad
Mull ennast üles atawad, —
Mind wiidakš' sisse rüemsaste
See taewa Talle pulmale
Ta weredigusest mull riided ka
Mis ristmises mull oli antud ju.

8. Oh Tall! oh Tall! seal järje peal
Nii laulab meie palwe heal,

Oh Tall! kes ristis tapetud!
Oh Tall! kes maha matetud!
Sa taewa linna püha kuningas
Mu lepitaja, püha wahemees.

9. Siit taewa koorist laulan ma
Müid teile õntsa healega:
Oh lapsed? ja oh wanemad,
Oh wennaksed! ja õed ka,
Kõik kuulge ikka Jesu sõna healt,
Siis saate taewa linna ilma pealt.

10. Oh tulge, tõt'ke, rut'ke ka
See Talle armu tänama,
See Talle päralt pühadus,
Ja liitus, auu ja auustus.
Maa — taewas! kummardaja Tema ees —
Halleluja weel laulge usu sees.

2.

Wiisil: Minu süda rõemustele.

1. Jumal tegi inimese
Mulla põrmust, hingelise
Andis talle hingekese
Glühust, ihu sisse
Inimene pidi jõudma
Jumalikul wael ka nõudma,
Issa armsaks lapsiks saada,
Ja Tal usaldatavaks jäeda.

2. Kõige inimeste petja
Kuri katwal hinge rik'ja,
Tuli meelitawal kõnel
Kiusama, ja petis sõnul
Inimesti äsfitama
Eedenist neid ära a'ama
Dhakate wälja peale
Walu, waewa, mure maale.

3. Ära kautas õntsa elu
Nüüd on ainult rist ja walu!
Tee peal seisab pime metsa
Dhakas ja orjawiitsa
Risti tuuled kätwad peale
Andwad kuulda oma heale.
Inimestel häda käes
Saadana ja patu wäes.

4. Lootus on nüüd otsa saanud,
Õnnis elu maha jäenud,
Walu, waew ja filmawesi
Kosutagu meid nüüd isi
Siin, kus oot'wad uued waewad
Igal ajal mure päewad.
Rist ja häda meid siin waewab
Waenlane meil auku kaetwab.

5. Paistma hakkab uuem walguš
Meile tõuseb taewa selguš
Kaese seemnest taewa Looja,
Toimetab meil Inne tooja!
Tee pealt kautwad mustad metsad

Dhatad ja orja witsad.
Ufu filmad Jesust näewad,
Tema peale lootma jäewad.

6. Eht küll wanad usus ootnud,
Siisgi on nad tühjalt lootnud;
Pime haud on neid ju katnud,
Surma wägi maha matnud,
Siisgi tõutus on neile
Issast antud nii kui meile
Kõit kes uskus hauda läinud,
Jesu arm neid õigeks teinud.

7. Abram, Issak, Jakob, Jofep,
Moses, Josua ja Kalep,
Salomon ja tema sugu
Israeli rahwa lugu
Oli ammu otsa saanud,
Pime haud ju warjutanud,
Siis wast tõufis taewa walgus
Hakkas paistma uuem selgus.

8. Ufuwanemate filmad
Sellest õnnest ilma jäitwad,
Nemad läksitwad siit ära,
Järel jäi neist ilma kära
Nemad ongi siit ju tõtnud,
Pime haud neid maha matnud
Ent mu film on Jesust näinud
Uskus Tale wastu läinud.

9. Nägin Jesust sõimes sünd'wat,
Nägin Teda risti kandwat,

Nägin Teda aedas nutwat,
Nägin Teda ristik rip'wat,
Nägin Tema hauda pandmist
Tema walu, waewakandmist,
Nägin Tema hauast töt'mist,
Taewas trooni wastu wötmist.

10. Mis sa kardad, hingekene?
Mis sa hirmud, hädaline?
Miks sa kõnnid tahes mõttes?
Hõiska Jeesusega ühes:
Surm kus on su astel jäenud?
Põrgu haud on otsa saanud,
Seega kui mu Jeesus tõusnud
Surma wõimusest on peasnud.

11. Kui siin sinu teera'akene,
Otsa lõpeb hingekene!
Kui siin sinu wõitlemine,
Usus wäärdub, waewaline,
Kui su elu laewakene
Kindlas uskus ikka kindel,
Rahu randa armust kantaks',
Sulle krooni pähe pantaks'.

12. Laula siis nüüd uskus peale,
Tõsta rõdemast heale,
Sest su waewaline elu
Saab siin otsa, kui on walu
Kui su usu laew siit peasnud
Hing ja ihu üles tõusnud:

Siis on rõemu lõikamine
Eht küll nuttes külvamine.

13. Nõnda võta ette mõttes
Ruule, Jeesus ütleb tõttes:
Walwa, palu, pööra meele,
Tõtta usus taewa teele,
Siis saab õnnis hingamine
Nulla põrmus, inimene
Tule nõnda minu järel,
Pööra ära ilma merel.

14. Mis ma wiimselt siis weel ütlen
Sulle: Hingekene mõtle,
Et sa oled Jssast loodud,
Tema armust ilma toodud.
Tema andis hingekese
Gludhust, ihu sisse, —
Anna seda Tema kätte,
Kui sa saad Ta trooni ette.

3.

Wiisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

1. Täna on su teereis otsa saanud,
Hinga rahul hingekese,
Surma wari on sind warjutanud,
Glu päew läks loojagi,
Waewaliku ilma reisi sammu
On nüüd kõik ju maha jäenud ammu

Müid su laew sai laenetest
Kahu randa igawest.

2. Lõpetatud on su elu päewad
Kaduma maailma peal.
Otsas on ju kõik su risti waewad
Hing ju rõemustab end seal.
Kus kõik pühad Tallel laulu laulwad
Ingli healed ikka peale hüidwad
Jesust kiitwad järje ees
Taewaliku rõemu sees.

4.

Wiisil: Oh Jesus! minu walu.

1. Mis wõib mu elu olla
Siin maa peal, muud kui rist?!
Mis wõiks mull' wiimselt tulla,
Kui mull ei oleks Krist?!
Kui ma kõik ilma nõuaks
Ta rikkust auugi; —
Ei Jesusele sõuaks —
Lä'eks hukka wiimati.

2. Kui on mull Jesukene
Siin ikka ilma ees
Siis wõib mu laewakene
Maailma mere sees
Küll julgest ikka sõuda
Päew päewalt edasi,

Ning wõib weel wiimselt jõuda
Hea rahu randagi.

3. Kui siis mu päewakesed
Siin uskus lõpetwad
Ja tõit mu waewakesed
Nii otsa saatwad ka:
Siis wõin ma rõemast sinna
Siioni mäele,
Siit ilmast nuttes minna
Jesu hea kaele.

4. Siioni püha mäele
Ma tahan tõtata,
Seal tõsta oma heale
Ja laulda rõemuga:
Oh püha, püha, püha,
On Jumal ja ta Tall!
Ta järje ette maha
Ma heidan põrmu sees.

5. Ma nüüd ju tahan kiita
Siin uskus ilma peal
Sest, mis mull üksford näha
Saab olema wist seal. —
Ma enne küll weel jõuan
Hinguse hauale,
Ma ruttet siit weel sõuan
Mu furnu aiale.

6. Seal ilus aiakene
On mulle ehitud,
Seal mulla majakene

On mulle valmistud!
Seal heidan mina maha,
Seal on hea hingata,
Seal unustada tahan
Kõik waewa rõdemuga.

7. Mu päitsi seataks mulle
Weel kallist ristiteest
Sest annan tänu Sulle,
Mu Jeesus südamest.
Sa olid teekäimisel
Mu ainus hinge õnn,
Sa olid hingamisel
Ka minu Jeesuse.

8. Müüd võtke kogu panna
Kuut kiristu lauakest,
Ja mulle kätte anda
Mu mulla hauakest.
Ma panen uskus jalad
Ja käed kogu ka
Ja lähen mulla alla
Issandas hingama.

5.

Wiisil: Oh tõstke oma heale.

1. Oh päew! täis auni ja ilu,
Mis täna tõusnud siin,
Kus nuttes rist ja walu
Ja raske ihu piin

Dn ära lõpnud nüüd
Ja lauldaske: head ööd
Siioni wõitleja!
Nüüd hingad rahuga.

2. Su elu päewakene
Dn ära kustunud.
Su usu laewakene
Dn randa saadetud,
Nüüd risti waewa sest,
Viikawa laene weest,
Sa oled peastetud,
Su teereis lõpenud.

3. Nüüd on ju kätte tulnud
See armas, kallid päew,
Ehk on küll igaw olnud
Siin oota, kui su laew
Sai mure laenetest
Ning weel ka filma weest
Küll raskest waewatud, —
Näe — nüüd kõi lõpetud!

4. Kus on siis kõi need saanud
Kes kadund usuteel?
Nii kui su Jeesus ammu
Dn astnud sinu eel.
Siis on sull taewa riik
Ei tee siis jurma piik,
Ei enam walu seal
Nii kui siin ilma peal.

5. Seal wõid ja selgest näha
Mis usk nud ilma sees.
Seal wõid siis maha
See Talle järje ees.
Kes ristis tapetud
Ja maha matetud,
Seal tõusnud auuga,
Oh millal sinna saan!

6. Ei enam päew seal taha
Wist walgust kauta,
Ei enam seal jõe maha
Ta selge paistus ta,
Kui sündis Kolgatal
Seal waewa, risti all,
Nüüd kuuldaks' Jesu healt
Su hüidwat trooni pealt.

7. See trooni järje taha
Ma julgest rutata,
End heidan sinna maha
Hea tänu lauluga:
Nuu kiitus, Issand, ja
Jõud, tarkus, rikkus, ta,
Ja weel: Halleluja!
Sull' olgu lõpmata.

8. Mis waja enam hirmu
Et siit weel mulda lä'en?
Ei jõe ma mulla põrnu,
Ma saan sealt peasema,
Kui minu Jesu healt

On kuulda ilma pealt:
Kõik surnud tõusege
Ja hauast peasege.

9. Siis ma ka üles tõusen
Seal usklikkudega,
Ja haura hõlmast peasen
Seletud ihuga.

Siis on mu elu õnn
Käes, ja mu hingeke
Saab taewa rõemu seest,
Kui pea kan'd kroonikest.

10. Oh tõtta, ristirahwas
Ka sinna minema,
Ning ole ikka wahwas
Ja ära wiivita;
Aeg lendes mööda lä'eb,
Surm kõigil osaks saab.
Oh tule, tule ju —
Waat', Jeesus kutsub ju.

6.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus.

1. Siis hinga nüüd mu armas hing
Siin wiimses surma woodis,
Su hing kui õnnis taewa waim
Nüüd elab Issa majas.
Sa oled taplust tapelnud,

Su jooksmine on lõppenud
Sull taewas kroon on antud.

2. Nii kui nüüd täna haura öö
Su ihu kinni katab,
Nii otsas kõik su päewa töö
Ja maa muld sind matab
Ei sellest kahju, armas hing,
See Looja wägew elu õht,
Saab ihu uueks looma.

7.

Wiisil: Jesusest ei jäta ma.

1. Laske mind nüüd rutata
Ilma laanest taewa poole,
Laske minul lahkuda
Ilma karest, kui ma suren,
Taewa linna tahan ma
Himuga siit tõtata.

2. Mina tean lootuses,
Et mu Jesus mind ka ootab,
Ja näen ükskord rõemustes
Et ta elu weega joodab
Siis seal näen selguses
Mis siin ootan julguses.

3. Rõemustes ma jätan nüüd
Maha seda ilma kära,
Sest et minu ainus püüd
On siit minna Jesu juurde;

Seal on otsas wiletsus --
Lõpemata õnnistus.

4. Mina laulan rõõmsasti
Ühte laulu teise peale
Teekäimiselt wiimati
Tulen ma mu Jsa maale,
Taewa riiki wiiaксе
Mind siis õntsa seltsi sisse.

5. Seal on siis kõik päewa töö
Ara tehtud hädaline;
Sinu raske patu õõ
On siis otsas inimene,
Õntsas seltsis laula sa:
Püha! rõõmsa healega.

6. Taewa teele hakka siit
Usu julguses siis rut'ma,
Rui ka küll on taplemist
Ilma laanes, siisgi tõt'ma
Jesús saab sind aitama
Sulle armu näitama.

7. Rutta, rutta hingekene,
Kitsast uksest sisse minna!
Tõsta üles paltwuses
Usu-kätt, siis saad sa sinna,
Kus kõik õntsad kiidawad
Tallekesta lõpmata.

8. Ehk küll tonar, kiwine,
Näis siin sinu teera'akene,
Jffa, ifka edasi

Rutta siiski, rutta enne
Ritwist mööda, kännuist ka
Sood sa üle jooksema.

9. Mure päetwad pidawad
Sind ka siin weel wahest kinni,
Oma wõrku wedawad,
Ilma healed, inimesed. —
Mure pätwist peased sa
Üksford ära ootmata.

10. Kas ei ole palju küll,
Kes siin sedasama tunnud?
Need kes juba mulla all
On ka oma risti kannud!
Mina palun lõpmata:
Millal mina sinna saan!

11. Naene leinab oma meest
Ja mees leinab naese järel;
Wanemate filma weest
Nutmist näeme laste pärast;
Sed, wennad, sõbrad ka
Peawad siit lahkuma.

12. Waesed lapsed, lesed ka
Tõstwad nuttes oma heale
Järel lähwad nuttama
Omaksete haua peale:
Aga pole kuulda healt
Mulla põrmust kostwat sealt.

13. Kuttet ära tõttawad
Armu suud weel ristil andes,

Jesust nemad wõtawad
Südamesse kodu kandes,
Seda kallist püha meest
Kes on waestel emä (isa) eest.

14. Kas ei saa ka ükskord fiit
Armas sõber ära jõudma?
Walad nuttes silma wett
Tahad tema järel nõuda?
Tõuse, rutta, walmista
Usu krooni palmista.

15. Tõtta uskus edasi,
Ole wahwas, risti rahwas!
Pööra oma waenlastest
Tõsta heale laula peale:
Rideon Jehowa wäes! —
Siis on wõimus sinul käes.

8.

Wiisil: Jerusalemi ja püha taewa linn.

1. Oh tõuse ju! Oh paista kallis päew
Jehowa linna poolt!
Oh tule ju, tee otsa minu waew
Sa Jesus risti teelt!
Küll on ju igaw oota
Nii päewast päewa siin,
Siin nuttes ilma tööta
Weel waewab rist ja piin.

2. Oh saada ju, oh saada kaldale

Mu laetu siit laenetest!
Oh kustuta, kui see Su tahtmine,
Mu elu küinlastest.
Ja libedaks läts mulle
See wilets reisi tee,
Ma tänu laulaks' Sulle
Kui otša lõpeks see.

3. Ma näen, kuis wäga konar tiwine,
Mu igapäew'ne tee
Ma näen, kuis lendes läheb inime'
Siin haua hõlmasse.
Seal on ka minu ase,
Seal saan ma hingamist
Kui mina üksford peasen
Siit kodu minema.

4. Seal — seal, — ei siin ep ole weel mu pait
Mu päris kodumaa.
Küll siisgi üksford tuleb weel see aeg
Et ma ka sinna saan.
Siis on ju otša saanud
See libe ihu waew,
Mind üles äratanud
On Issand, elu kaew.

5. Ma mõtlen siin kui unenägija
See peale usu sees;
Ei seal ma enam unenägija
Kui seisän Issa ees,
Seal on ju selgest näha

See kallis pale, mis
Kan'd Ketsemanes häda
Mu eest seal igawest.

6. Seepärast ei ma enam hooligi
Siin risti wiletsust.
Seepärast waatan mina ülesse
Ja palun kannatust.
Ehk saaksid ka mu päewad
Kui pikad olema
Siin ristis, siisgi taewa
Saan üksford tulema.

7. Ma tean, et mu Issand Jesus Krist
Saab wastu tulema
Siis mulle, ja ei üksi armust wist
Ma saan seal olema.
Arm üksi on see ingel
Kes minu sinna wiib,
Kui Jesus minu hingel
Suurt rahu rõemu teeb.

8. Oh tõuse, tõuse ja siis kallis päew
Jehowa linna poolt!
Oh tõuse, tee siis otsa minu waew
Sa Jesus risti teelt!
Oh wdiks ma lenda sinna
Siit hädaoru teelt,
Su juurde taewa minna!
Ja seal Sind leida, eelt!

Wiisil: Jeesus rõemustaja.

1. Önnis tunnikene,
Kallis päewakene,
Taewa rahu sees.
Wiimne woodikene,
Haua hoonekene,
Seisab nüid mu ees.
Pea aeg siin mööda saab;
Siis mu liikmed kantaks mulda,
Alla surma walda.

2. Wiimne woodikene,
Mulla majakene,
Puhkamise paik;
Sinu poole tõtta
Ma nüid tahan rutta
Kiufatuse maalt.
Sealt mu peigmees Jeesus Krist,
Tuleb wastu, tahab tõsta
Ingliteeste seltsi. --

3. Armsad inglitesed
Taewa waimukesed,
Rõemustage ka.
Et siit hädaorust
Kiufatuse laanest,
Olen peasnud ma!
Taewa linna wärawad
Minge lahti, laske sinna
Talle pulma minna.

4. Seal on røemu elu,
Siin on ainult walu,
Rist on risti peal.
Seal saan Jesust kiitma,
Seega aega wiitma
Püha järje peal.
Siin on käidud walu teed,
Seal saan mina røemustama,
Tallel laulu laulma.

5. Armsad käefesed
Randwad tasafesti
Minu ihu ka.
Haua hoonekesta
Rahu majakesta
Singhamisele.
Seal siis ootan røemuga
Pärast kurbdust, risti, waewa
Tõusemise päewa.

6. Kui ma üles tõusen,
Mulla alt sealt peasen
Talle pulmale;
Siis mull taewa wäraw
Awaneb, kuld pärjad
Katawad mu pea,
Kuhu peale Jesu arm
Ristmise wee läbi tuli,
Kui ma nõrk weel olin.

7. Kui mull usuriided
Siis mull lahti taewast

Tehatki' armulisti.
Sest et Jesu veri
Kui üks armu meri
Kõstab minu eest.
Risti peal pead nõrgutes,
Hinge heites, surma minnes,
Dlin ma ta meeles.

8. Mis siis twiga minna
Null siit taewa linna,
Kui mu Jesufe
Kaskest koormatuile
Waimust rõhutuile
Tuleb Jesufe
Wastu risti tähega,
Dma haawu tunda andes
Palmi oksil kandes.

9. Kallis palekene
Paista mulle enne
Kui ma sinna saan.
Siin küll olen tunnud
Ja kõik lootust pannud
Uskus Sinu peal.
Kõsuta mind ise seal
Kõdemu õlist, laulu helist
Ja kuld kandle koorist.

10.

Wiisil: Müid furnu kaha matame.

1. Kui teekäik ilmas otsa saab
Ja haud mu ihu warjutab:

Kui mööda wiimne usu trepp,
On Issand weel mõet ja lepp.

2. Ta on ju surnud Kolgatal
Mu eest seal, surma wande all,
Kui pimedus end lautas
Ja päewgi walgust lautas.

3. See on mu Issand Jesus Krist
See surmawõitja Gluwürst
Ta peastis patust wabakski
Kui olin ma Ta waenlane.

4. Mu eest Ta külma hauda sai,
Mu eest ta kolmeks päewaks jäi,
Seal kalju hauas hingama
Kunni sealt tõusis auuga.

5. Kui mull on Issand Jesus Krist,
Kui mull siin paistab tema rist,
Siis wõin ma rahu rõdemuga
Kui Siimeon siit lahtuda.

6. Eht ma siis külma hauda lä'en
Ma palun: Issand, Sina säed
Mu haura peale ristikest,
Mis tähendab mu tõusemist.

7. Haud on siis mulle rahu maaks,
Ma tõusen sealt weel üles lord,
Kui tõlab Jesu wägew heal,
Kõik maa ja taewa läbi teal.

8. Haud on see wäraw, uks ja tee
Kust mina lähen elule.

Siis ma ei enam kardagi
Eh' küll on otsas usu tee.

9. Eh' ma nüüd üksford suren teal
Ja waike jäeb siin minu heal,
Ma tean: et mu Jesuke
Ka surmas hinge peiuke.

10. Seepärast hõrdaft palun ma
Su poole Jesus lõpmata:
Sa peasta maru tuule käest,
Mu hinge laetwa omast wäest.

11. Kui rahu randa jõuan ma
Ja reisi laanest sinna saan,
Siis kiidan ma Sind kallis Tall
Kes tapetud said Kolgatal.

11.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

1. See laane teereis on ju igaw,
Jehotwa Jumal kuule mind!
See mäsfaw meri näib ka sügaw
Mu ees, oh mulle abi too!
Kui ma siin laente sisse lä'en
Siis nende kätte finni jäen

2. Sa oled oma rahwast saatnud
Egiptusest — Raananile.
Sa oled neid seal kiwist jootnud
Neil manna annud otsata.

Dh peasta meid ka wangi maalt,
Ja kuule meie palwe healt!

3. Kui elu õhtu kätte jõuab,
Siis las' meid rahus rutata!
Kui surma tund meid ära nõuab,
Siis las' meid ära tõtata,
Kus Sinu Poega kiidawad
Kõik pühad hinged lõpmata.

4. Su rist mull paistku filmi ikka
Siin rändamisel reisi teel;
Kui mull ka wabest lähwad niiskeks
Mu filmad, siis ma hüian weel:
Dh püha preester Jeseke,
Mull anna abi nõrkuses!

5. Su kallis weri on ju pesnud
Mind puhtaks pühas risti wees.
Su sõna heal on mulle õelnud
Kui seisin ma altari ees,
Et ma kui taewa pärija,
Siit pean sinna ruttama.

6. Ehk on küll tihti meelest läinud
Su püha sõna armu heal;
Ehk ma küll mitu pattu teinud,
Siin päewast päewa ilma peal
Su kõrge preestri palwe peal,
Weel loodan armu saada seal.

7. Kui sinu arm mu meelde tuleb
Siis ma ju laulan uskus siin!
Jehowa Jumal minu kuuleb

Mull lahti tehtud taewa linn!
Seal Sion laulab ja ta heal
On armsam, kui laul kandle peal.

12.

Wiisil: Nüüd risti rahwas laulage.

1. Mu meel ja süda ärka sa
Ja mõtle hästi järel.
Sell armu ajal, korja ka
Sa endal taewa wara,
Kui armu aeg siin otsa saab
Ja hing ka ihust ära lä'eb
Et siis saaks rahu hingel.

2. Sa näed kui ruttu kaub meist
Kõik inimeste sugu,
Kas olgu noor ehk wana neist,
Ei sest ei ole lugu.
Kas isa, ema leinawad!
Kas lapsed järel nutawad!
Ei waadata see peale.

3. Sa seisad selle wälja peal
Kus surm ja elu wõitleb
Sa kuuled selle wägew heal
Kes sõja leeris sõitleb —
Oh! warja oma kilbiga
Sind ilma armu kilbita
Saab waenlane küll tapma!

4. Oh ole Sa, siis Jesuke
Siin wõitluses mu hoidja!
Kui nälga tunnen enesel
Siis ole Sa mu toitja!
Mu wõitlusest siit ükstord saan
Wist rahus rõemus lahkuma,
Ja rut'ma kodu poole!

5. Kui mure meri laene toob
Ja tahab mu pead katta
Kui laene woog ta kõrget's saab
Et on ju täitsa näha:
Siin on see suremise paik,
Kus otsa saab mu elu kait. —
Siis tule armust appi!

6. Kui mure mere laenetest
Wind oled ära peastnud,
Ja kiigutawast laene weest
Mu laewa üle tõstnud,
Siis anna et see kallis rand
Olekski Sinu püha rind
Kus minu laew jäeb seisma!

7. Kui aga siin nüüd risti teel
Weel reisi laanes rändan,
Siis astu ise minu eel,
Et ma wõin rõemsast kanda
Kõik koormat, päewa palawust
Ja et siis wiimselt armu ust,
Sa wõiks mull' lahti teha.

8. Mis rahu rõemu tunnen ma
Kui Sa mull' ukse awad!
Kui mina ilma hirmuta
Seal tunnen sisse saatwad.
See eest ma tänan Jesus Krist,
Su fiin, et Sinu kallis rist
On tee täht — sinna poole!

13.

Wiisil: Jesus surma ärawõitja.

1. Laske Minul rõemfäst laulda,
Heldusest ja wõimusest!
Laske minul nuttes kuulda,
Kistilöödud Jesukest,
Kes on tulnud mind fiin peastma,
Hädaorust taewa tõstma,
Kistist, kiusatuse maalt,
Wõitlemise wälja pealt!

2. Ma näen neid kes uskus läinud,
Jesu hõlmas hingawad;
Need kes julgest pattu teinud,
Glust — hukka minewad;
Issa arm on kõiki söötanud,
Glu jõgi kõiki jootnud
Näed — nüid hauas hingawad
Nemad kõik küll rahuga.

3. Siis kui wiimne pasun hüiab
Surmuid kohtu kutsutaks',

Siis saab selgeks, usklik seisab
Ehtes isa järje ees,
Seal siis tõtvad taevaliseid
Kalli ingli käekesed
Wagal vastu, rõemjaste
Saatma Talle pulmale.

4. Kallis Jeesus, tõtta abiks,
Las' siis uskus lahkuda!
Et ma ükskord ei saaks häbiks,
Kõhtus seisma hirmuga.
Kui mull' wiimne õhtu jõuab
Kui mind surm siit ära nõuab;
Las' siis rahus rutata
Glule. — Halleluja!

14.

Wiisil: Müid furnu keha matame.

1. Müid on siis otsa lõpenuid
See pikaline reisi tee;
Müid on siis armust saadetud
Su laetu siin laeneist kaldale!

2. Müid otsa saanud päewa töö
Ja ihu hingab rahuga;
Müid ära käidud waewa tee,
Ei puudu enam päew ei õö.

3. Müid lõpnuid päewa palawus
Ja risti koorma kandemus.

Nüid wõit, kui saanud Kolgatal',
Hingata püha risti all!

4. Kui nii see teereis palwuses
Ja usus lõpnud hingete!
Siis küll weel Jeesus heldeste
Saab saatma sind ka elule!

15.

Wiisil: Nüid on see päew ju lõpenud.

1. Siin uinub, Issand, rahu sees
Jälle üks rändaja,
Kes armsaist lastest filma wees
Läind hauda hingama.

2. Siin hingab isa (ema) armastus
Waiikliku woodi peal,
Siin katab laste kurwastus
Ta palet — rõem neil seal.

3. Rõem taewa paradiisi sees
Saab neil küll olema
Keda mu Jeesus surma ees
Saatan'd sinna tulema!

4. Seal filmawett küll pühitaks'
Nuttjate filmi sees;
Seal rõemu sisse nihutaks'
Lauldes üks teise eest!

5. Seal palmi oksel kannawad
Rõit uskjad rõemuga,

Ja Jesusele annawad
Suurt kiitust lõpmata.

6. See Tall, kes ristis tapetud
On nende filme ees.
See Tall, kes maha matetud,
On Issand — auu sees.

7. Seal ohwri haawu näewad
Mad Jesu ihu peal,
Mis patust puhtaks teewad
Kõik wagad, siin ja seal.

16.

Wiisil: Müid furnu keha matame.

1. Oh hirmustatud hoonete
Mis siin ju ammu oodetud;
Müid saab sull' osaks lahkudes
Kui lõpnud wiimne reisi samm.

2. Su waewa tee on lõpetud
Siin ilma hädaoru sees,
Sull' on ju taewas valmistud
Seal parem ase isa ees.

3. Kõik mu on lõpnud ära käest
Ja järel jäenud ilma peal
Kuid „armu“ Jesu were wäest
Saad sina kätte tõest seal.

4. Ei praegu weel, kui lõpnud waetu
Wõi kätte saada kõik see arm,

Mis sull' see ainus elu kaew
Su Jesus toimetanud on.

5. Weel enne kui see kätte saab
Sull' Jesus ise wastu toob
Seal walmistatud hauakest
Ja kuus kirstu lauakest.

6. Seal wõid siis hästi hingada
Ja magusasti magada,
Kus üksigi waew ei wiletsus
Ei puudu enam iganes!

7. Kord wiimisel elu hommikul
Kui pasuna ja ingli laul
Saab üle ilma kuuldama
Siis saad ka fina tõusema.

8. Mis ära ütlemata rõem
Saab kõigil õntsail olema,
Seal uuendatud ilma peal
Kus heliseb küll ingli heal.

17.

Wiisil: Oh Jesus Kristus, tule sa.

1. Oh kallis Issand Jesus Krist
Mu abimees ja hinge arst,
Ma palun Sind küll südamest
Tee walmis minu hingekest!

2. Kui keel ei jõua tõnelda
Ja filmad ka ju pimedad,
Siis rutta armas Jesus Sa
Ja palu Issa lõpmata.

3. Mind wiimsel päewal ärata.
Sa para kaele säe ka
Et mind Su kange kohtu heal
Ei wõigi hirmutada seal.

18.

Wiisil: Kuis suur on Issand sinu heibus.

Bunski n. r. 268.

1. Siin hingab päewa palawusest,
Issand, üks waene teekäija
Kes ilma laane Egiptusest
Läks isamaale rahuga.

Oh saada taewa Raanani
Ta hinge armu tiibe peal!
Wii teda taewa wärawani,
Et ta saaks sisse lastud seal!

2. Sa oled armus koputanud
Ta hinge ukse peale ka.
Ei ole wähest lahti saanud,
Seepärast Jesus halasta!
Sa oled elu leitwast jootnud
Ta hinge püha alt'ri peal,
Ja ka weel elu weega jootnud,
Su sõna heal, ka kutsus teal.

3. Sa Issand oled Kolgatale
Ta eest seal kannud risti puud!
Rui ma weel waatan laugemale
Siis ma ei mõista enam muud
Siin Sinu armust tunnistada
Rui heidan põlwil' risti ees

Ja palun: võta õnnistada,
Kes lahkuvad siit filma wees!

4. Sa näed, oh Jõsand, kuis nii waene
On meie wilets eluaeg!

Siin ilmas, olgu mees ehk naene,
Kas olgu mõrsja ehk ka peig;
Kui surma sirp ta külge pandaks',
Langeb kui lille wälja peal,
Ta mulla alla ära kantaks',
Kui waitseks jäeb ka tema heal.

5. Ei muud siis mulla põrmust paista
Kui weel üks weike ristike
Mis lastaks' täheks seal siis seista
Et surm on murtud Jeesuses
Kui surm nüüd mulda minu matab
Sealt äratas mu Jeesus Krist.
Ta õigus mind kui riie katab;
Kui ma näen hauast tõusemist.

19.

Wiisil: Mu süda ärka üles.

1. Kui õitswaid lillekesi
Ja nende armsaid õisi
Ma näen siin maha lang'wat
Ja ikka otša saawat.

2. Siis paistab see mu filmis,
Kui wälk, mis taewa pilwis:
Et kadutu on kõik elu,
Kas olgu rõdem ehk walu.

3. Kui lille maha langeb

Ja mulla põrmu rauged;

Nii meie elu kaub.

Ja otsa poole waub!

4. Kui päew läks õhtul looja,

Siis ütles Issand sulle:

Õditleja — jäta järel

Maailma ja ta kära!

5. Siis pead ära tõtma,

Kõik mis on, maha jätma.

Ei awita siis olem,

See wabest küll, mis tulew.

6. Kõik olem otsa waub

Su filmist ära kaub,

Kui Issand on su ootus

Su tulew õnnis lootus.

7. Siis wõid sa rõõmsast minna,

Ja saad ka armust sinna,

Kui õhwri Tall sind söödab

Ja elu kaewust joodab!

8. Ei saa ei jõua sinna

Küll omast jõuust minna

Sa üksi nõrked ära,

Sind keelab ilma kära.

9. Sull olgu see, kes jõuab,

Ja seda üksi nõuab:

Kes patu wõlga maksab,

Ja seda teha jätkab!

10. Sa wõid ju seda tunda

Kes su eest tahtis kanda

Kõik patu süid ja wõlga
Mis pandub sinu selga!

11. Oh mine kaugemale,
Senni kui Kolgatale;
Seal näed ja oma Peastjat
Suurt risti pakku tõstwat!

12. Su eest ta seda kannab
Sull' seega armu annab;
Et ja wõiks wabaks saada
Ja taewa riiki jääda!

13. Su eest seal Glu-tooja
See maa ja taewa Looja,
Andis end surmas ära
Et sull' saaks taewa wara!

14. Kui tahad õnnsaks saada
Ja elu sisse jääda,
Siis jäta kõik muud maha
Ja astu risti taha.

15. Ja ütle: Glu-tooja
Sa maa ja taewa Looja:
Laf' mind siin ära surra,
Siis ei wõi surm mind neelda!

16. Kui sa siis tunned tõest,
Mis teinud Jesus su eest
Siis wõid sa walmis olla,
Mis iial juhtub tulla.

17. Kui siis küll päew lä'eb looja
Siis sinu Glu-tooja,
Sull' parem osa annab,
Sind üles taewa kannab!

18. Kui siis sull' õhtu jõuab
Ja surm su ära nõuab
Siis võid sa rõõmsast sinna
Siioni mäele minna!

20.

Wiisil: Oh tõsttem oma heale.

1. Teekäija mina olen
Siin ilma laane sees;
Teekäigist mina tulen,
— Kui surm on ukse ees —
Kui waene rändaja,
Nii lähen hingama
Oh päew! täis auustust —
Krist' awab armu usti!

2. Teekäija tõsta heale
Senni kui ojani,
Ja laula itka peale
Wiimseni majani.
Siis otsas on ju töö,
Siis warjab waiklit öö
Su ihu hoonetest!
Su mulla majakest!

3. Teekäija on ka olnud
See, kes nüüd magab siin;
Teekäimisel on tulnud
Tall' vastu surma piin.
Ja lõpetanud siit
Ta elu rändamist,

Ta peab minema
Ja ära rändama!

4. Ma ikka seda sõna:

Teekäija! kuulutan
See teereis wiib mind sinna
Kus mina rahu saan
Teekäigi waewast seal
On kuulda ingli heal:
Kõik õntsad ruttage
Müüd Talle järjele!

5. Siin ma kui tee peal olen

Maailma laane sees;
Teekäigist mina tulen
— Kui surm on ukse ees —
Kui waene reisija
Nii lähen hingama.
Oh päew! täis auustust,
Krist atwab minu uft.

II. Jägu.

Laste surma laulud.

21.

Wiisil: Wõitle hästi kui sind armust.

1. Kuis ma näen neid lapsukesi
Siin kui lilled närtstiwad!
Kuis ma näen neid weikekesi
Rahus kodu minewad!

2. Oh kuis surma tuuled puhkivad
Nende peale lah' misel!
Oh kuis ruttu nemad rut'wad
Ilma laanest hõisates!

3. Nemad oma Issa lapses
Kistmises ju saanud kõi,
Jesuga kaas pärandajaks,
Nende päralt taewa riik!

4. Oh küll nõrgad wastu pandma,
Surma minnes nemad on!
Siisgi saab neil Jesus andma
Taewa riiki päranda.

5. Nad kui lillekesed õits'wad
Päralt surma wõitlemist;
Õndsat rahu taewas maits'wad
Kus ei ole wiletsust.

6. Neil on Jerusaleem omaks
Paradiis on nende paik,
Nemad saawad Issa omaks,
Armu healest tuntud kõi.

7. Inglise sed rõemaks saawad
Kui nad lapsi nõgewad,
Kes taewa sisse lä'ewad
Jesuses wägewad.

8. Hinga rahulikult unes
Nii kui õitsew lilleke!
Puhka peale lapsukene,
Taewa rahus, õntseses!

9. Wanemate kääkesed

Randwad fiit su hauale;
Sealt su ingli kätsejed
Randwad pulma lauale.

10. Haua peal fiis ristifene
Tuletab fiis meelde mull',
Et siin hingab õntsakene
Mulla põrmus künka all!

11. Mulla alt nad üksford lä'ewad
Taewa linna rōemuga;
Siis nad krooni kätte saawad
Riitwad Jesust otsata!

22.

Wiisil: Müid hingwad inimesed.

1. Kuis õnnis nende sugu
Kuis armas nende lugu,
Kes noorelt lähwad fiit!
Ei patt tee neile paha
Nad jätnud ilma maha
Ja wdivad rahul hingata!

2. Oh kuis nad ruttu lähwad
Ja ära närtfinewad
Kui lilled wälja peal!
Kui surma tuuled puhkwad
Siis ruttu ära rut'wad
Sest neil on parem ase seal.

3. Kuis surma sirp neid forjab?
Kuis pime haub neid warjab
Päikesse paiste eest!
Nad saawad mulda kantud

Ja haua hõlma pandub
Siit juba ema hälli sees!

4. Siin ema hool on kanda,
Jesuse kätte anda
Ristmise õnnistust;
Nad aga pahast teewad —
Et oma käega wiitvad
Nüüd mulla põrmu — wiletsust.

5. Oh külmas mulla mättad
Kuis wõite kinni fatta
Jehowa pärandust?!
Ei jõua filmgi näha, —
Mis surm wõib ära teha;
Ta riisub Issa warandust!

6. Ei surm wõi wõimust
Neid „igawesti“ fatta
Maa, musta mulla all.
Küll ükskord armu tiitwad
Neid hauast üles wiitwad,
Ja jäetwad oma Issandal!

7. Oh näed — mis õnnis fugu
Mis armas nende lugu
Kes noorelt lähwad siit!
Ei patt tee neile paha,
Nad jättwad ilma maha
Ja wõitwad rahul hingata!

23.

Wiisil: Minu jüda rõemustele.

1. Hinga rahulikult hauas
Hinga õnnis lapsukene!

Jesus kes on sulle tulnud,
Kristmises su omaks wõtnud,
On su filmad kinni pannud,
Waewa asemel jull' annud
Seda kadumata wara,
Mis ei riisu ilm sult ära.

2. Mäga rahulikult hauas,
Puhka mullas lapsukene!
Kui jäi kinni keelekene,
Waitis armas healekene,
Küid on Jesus wististi tulnud
Sinu kodukandja olnud
Ilma laanest — Issa maale
Häda orust — püha mäele!

3. Puhka rahulikult hauas,
Waitses woodis lapsukene!
Ema arm on otsa saanud
Surma öö sind warjutanud.
Küid sind wõtnud inglisesed
Taewa Issa lapsukesed,
Sinu oma armu hoole,
Randwad ilmast taewa poole!

4. Hinga rahulikult hauas,
Hinga õnnis lapsukene!
Eht sind kantakse siit mulda
Mätta alla, surma walda;
Uga õnnis hingamine
Saab jull mullas, õnneline.
Mulla põrmust sina peased,
Wiimsel päewal kui sealt tõused!

5. Minu rahulikult hauas
Minu kallid lapsukene!
Kui sa unest läbi jõuad
Siis sa tõelikult leiad,
Ennast õntsas taewas laulwat
Püha, püha ifka kuulwat
Siis ka sina tõstad heale,
Õõidu laulu laulad peale!

6. Kiitust lauldaks' laste healist
Kiitust kuuldaks' nende keelist
Andwad auu Issandale,
Maa ja taewa kuningale
Nemad kiitwad järestikku,
Pärast waewa, pärast nuttu,
Teda, kes neid taewa kannud,
Meile auu krooni annud!

7. Mis sa nutad emakene!
Mis sa kaebab iakene?
Mis sa tõnnid kurwastuses?
Mis sa leinad muretsuses?
Kas sa uskus siin ei näe,
Et tõid inglifeste kae,
Wiitwad teda armust ära
Sulma laanest, kus on käre.

8. Kõemusta ja tõsta heale,
Pane lootust Issa peale!
Utle: Hinga rahul hauas,
Minu armas lapsukene!
Hädaorust oled peaf'nud,
Elu päew sull' üles tõusnud,

Sinu ingli käed taewast
Randwad üles ilma waetwast!

24.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees.

1. Müid hinga rahus, Jeesuses
Mu armas lapsufene;
Müid puhka peale hingele
Kui õitsew lillekene.
Oht sa küll närtsid surma maal,
Küll Jeesus uuendab sind seal
Kus pühad inglid laulwad!

2. Küll oli wäga lühike
Su elu siin maailmas;
See on siin teps kõik tühine —
Sa hingad Issa hõlmas.
Sa maitset taewa magusust
Ja püha rõemu osadust;
Ja meil on siin weel walu! —

3. Meil on see lootus usu peal,
Et wõime rõemus tanda,
See ihu furnu aeda seal
Ja mulla põrmu panna.
Sest seal on Jesu karjake
Maa mulla hõlmas hingamas
Ta on ju Jesu rahwas!

4. Kui mina furnuaeda lä'en
Ja ristikesi näen,
Siis mina mõtes seisma jäen
Ja tõstan uskus käed

Seal taewa poole ülesse
Ja palun: Oh et olekski
Ma ka ses' rahu paigas!

5. Oh et ju minu kataksid
Need ditswad lillekesed!
Oh et ju minu mataksid,
Need mulla mätakesed!
Et ma siis ühes nendega
Kes nüüd ju rahus hingawad
Woin Sind, mu Issand, kiita!

25.

Wiisil: Nuu kiitus olgu igawest.

1. Oh surm! kuis teed ja ilma peal
Nii wäga palju walu!
Sa nopid ühte siin, teist seal
Ja närtsitad kõik ilu.
Sa kurwastad siin wanemaid
Ja jätad neid kui leinajaid
Maailma laande nutma

2. Oh surm! ja meile rasket teed
See risti teekäimise,
Seega, et sina ära wiid
Need armsad lapsukesed,
Kes nii kui lilled seisawad
Issanda asmu ehtega
Me' reisi teera'a kõrwal.

3. Sa wanemate warandust
Siin tahad ära wõtta
Ja nende elu pärandust

Nüid wäga waeseks jätta
Kui wiimselt käsi nõrgaks lä'eb
Ja ihu terwis otsa saab —
Kes siis neil abi annab?

4. Sa Issand waeste abimees
Ja jõuetude tugi,
Me' palame: oh et sa teeks
Seda, ja oleks ligi
Neil, kes siin jõuust jõuetud
Nii rikkad kui ka armetud
Et nad saaks awitatud.

5. Sa hinga armas lapsuke
Siin wiimses rahu woodis;
Ja meie käime wõideldes
Weel seda eespool ootes.
On otsas sull, su õnnistus
On taewas rahu majas.

26.

Wiisil: Oh Jesus Kristus, tule Sa.

1. Su Issa rahus õntsusel
Magab see kallid lapsuke,
Su taewa looris laulab ta
Nüid armsa ingli healega.

2. Ehk sa küll teda hauda wiid
Seal omad filmad märjaks teed;
Ei ole seal ta päris maa
Seal saab ta enne hingama.

3. Ta päris maa on taewariik
Kus tahju ei tee surma piik.

Ta tunneb püha rõemu seal,
Kus üks laul kõlab teise peal.

4. Seda kõik sina teada saad
Kui teda hauda wiima lä'ed
Seal Krist' sull ütleb sõna sees:
S e kallis rõem on kõik weel ees.

5. Siis pane teda rahuga
Seal mulla põrnu puhkama.
Su film küll näeb, et seal on muld
Seal on ka tõusemise põld.

6. Seal on ju Issand Jeesus Krist,
Eht Tema asemel üks rist,
Mis tähendab sealt peasemist
Ja rõemsat üles tõusemist.

7. Oh saatke siis nüüd rahuga,
Ka seda sinna puhkama,
Kes on ju surma woodi peal,
Keda ju kutsub kella heal.

8. Siis jätke kurbdust wanemad!
Küll saate ükskord teie ka
Siit rahus kodu minema
Seal saate teda näha ka.

27.

Wiisil: Hinge peiute.

1. Maga, lapsute, Hinga rahu sees
Wiimses woodis, rõemu ootes,
Hinga Jesu nimel lootes:

Et Ta wiimselt su, Siit wiib taewa ju!

2. Jätke kurbdused! Isa, emake;

Tõsta peale rõemu heale:
Mii nüüd hingamise maale
Oma lapsuteest, Kodu igawest!

3. Näed! ju tulewad, Taewas olejad,
Randwad ära, siit kus kära
Õndsakese — teewad uksed
Talle wallale! Mii kui usume.

4. Armu järje ees, Laulwad rõemu sees
Ühes suured, lapsutesed,
Mii kui armsad inglitesed!
Kiitust Tallele, Ilka järgeste.

5. Pulma majale, Talle pühale
Lähwad nemad nii kui Tema
Kes on ise nende ema!
Rõemu tunnewad, Rahu maitsewad!

6. Laud seal walmistud! Wannik palmistud,
Seda antaks, pähe pantaks
Neile kes seal omaks tuntaks.
Bea peal kroonike — Oh sa õntsake!?

7. Seal siis laulwad ka, Ilma otsata —
Tõstwad heale uuest peale,
Et nad saanud rahu maale
Kus on Jesuke — Nende rõem ja õnn.

28.

Wiisil: Tõusma saad.

Rahuga, siit lähed hingetene,
Koor sugu hirmuta.
Ei nad siin sure
Ei murra neid ka mure,
Siit lähewad!

2. Surma wari enne warjutab
Mis tall' siin osaks saab
Lühikest aega;
Siis wiimselt rahu paika
Nad lähewad.

3. Saatte siis! oh saatte rahuga
Ka teda puhkama,
Kes meist nüüd läheb,
Ja maha jätta tahab
Kõik omaksed.

4. Kantke siis! oh kandke paltwuses
See õnnis lapsuke,
Hinguse mulda,
Ei mitte — surma walda
Puhkusele!

5. Siiswad lillekesed künka peal
Katawad teda seal
Issanda rahus!
Ei mitte elu ohud!
Oh rahu paik!

6. Jäta siis ta sinna rahuga,
Waikesti magama.
Sealt ükskord armsast
Issanda pasun taewast
Ta äratab!

7. Kõdemuga siis üles tõuseb ta
Ja hauast peaseb ta!
Ta läheb taewa
Kus enam pole waewa
Oh rõem! — mis seal!

29.

Wiisil: Müid on see päew ju lõpenud.

1. Siin hingab õnnis lapsuke
Jõsanda rahu sees,
Ei tõsta enam nutu healt
Ei enam filmad wees.

2. Ei waewa enam wanemaid
Ja lapseline meel;
Ei kutsu enam omaksid
Siin kofku tema keel.

3. Eht mässab siin weel tormi heal
Ja on ju peasnud sest;
Eht meil üks rist weel risti peal
Tal rõem on igawest.

4. Ei ole mure waetwanud
Teda siin eluteel;
Ei ole patt ka taewanud
Ja peale ilmaš weel.

5. Mis tal siis wiga lahkuda
Siit ema rinna naalt.
Sest ta näeb üksford rõemuga
Kuis kroon tal antud saab.

6. Siis kandke palwe kätte peal
Ja ihu hauale,
Ja lootke, hauast tema — seal,
Läks taewa lauale.

7. Seal õnnis laste kogodus
See wäike karjake,
On Jesu rõem ning osadus,
Hea meel sest Temale.

8. Nad tänuliku meelega
Lähtwad Ta järele,
Ja kiitwad selge keelega
Ta armu hellaste.

9. Seal palmi oksil panetwad
Nad maha rüemustes;
Seal lapsed ja ka wanemad
Laulawad õntsusel

10. Seal otsas leinamise laul
Mis lauldud ilmas teal;
Seal Jesu mõrsja on ju auul
Peigmehe riide sees!

11. Oh Issand! sinna saada Sa
Kõik waesid leinajaid,
Ja seal siis kogu juhata
Lapsi ja wanemaid!

12. Et meie wõime ühes koos
Sull anda kiitust seal,
Ja Sinu armust, kallid Tall
Seal laulu laulda peal'!

30.

Wiisil: Oh Jumal sinu peal.

1. Oh Issand! kuis siit lä'eb
Ja surma õhwrüks saab
Noor, õitsew laste sugu!
See on küll hale lugu
Kui wanemad neid kandwad
Ja mulla põrnu andwad!

2. Kuis surm wõib warjata

Ja ära korjata
Neid, keda armu vägi
Kõistmises omaks tegi
Et läbi surma waetwa
Neid wiidakf' kalli taewa!

2. Surm suretab ju neid
Kes käinud patu teed;
Kes ilmas ikka peale
Si kuule Issa heale,
Need elust — hukka lä'ewad
Ja hukatusse jäewad.

4. Las' mull siis ikka teal
Siin mõelda patu peal;
Oh Issand! kui ma suren
Ja taewa poole tulen
Kus noored kui ka wanad
Sind kiitwad: Hoošianna!

III. Sägu.

Salmid, furnu waatmise, kirstu
panemise, äraasaatmise, kui ka kiriku
aia peal lahkumise juures laulda.

---

1. Surmu waatamise juures.

31.

Wiisil: Kui surutud ja ära põlgtud.

Su päewa töö on ära tehtud,
Ja hingad rahus kallis hing;

Su wiimne surma waew on nähtud.
Ja otsa lõpnud elu õhk.
Su omaksete kurtwa heale
Nüüd laulwad leina laulu peale,
Weel Jumalaga jätmiseks.
Me' palume: oh Issand tule
Nüüd talle wastu, ja ka ole
Meil trööstijaks, tema matmisel.

32.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh wõitleja! nüüd oled sa
Ju jõudnud kogu poole;
Sa oled ära rahuga
Siit läinud isa maale.
Ei enam waewa sind maailm
Ju kallist rõemu näeb su film
Seal taewa paradiisis!

33.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed.

1. Nüüd on waew otsa saanud,
Ja walu maha jäenud,
Sell risti kandjal siin.
Nüüd on siis Jeesus tulnud
Ta kogu kandja olnud
Siit häda orust taewasse.
2. Nüüd hinga Jesu rahus,
Ei enam elu rõhu,
Teekäija, rahuga.
Su Jeesus taewa kannab

Siguse riidid annab
Seal sulle — õnnis wõitleja.

34.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Las' Jssand, kui ma ära lä'en,
Su ees seal armu leida!
Kui ihu ka nüüd mulda jäeb.
Mu hinge wõta hoida!
Siis küll seal hauast tõusemist
Ja mulla põrmust peasemist,
Mu silmad selgest näewad.

35.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

1. Siin hingad päewa koormast,
Jssand, see reisija;
Siin raskest risti waewast
Ta puhkab rahuga.
Oh Jssand! kata armus
Ta pattu kinni ka
Et ta wõiks mulla põrmus
Su rahus hingada!

2. Kui päewa walgus latab
Ta ihu foguk'se;
Kui haura õõ ta wõtab
Siit oma hõlmasse,
Siis wõta teda wasta
Su rahu majasse,
Et ta wõiks heale tõsta
Lä'eks Talle pulmale!

36.

Wiisil: Oh tõsttem oma heale.

1. Siin hingab wiimast päewa
Mu armas lapsuke.
Ju siit on kantud taewa
Ja õnnis waimuke.
Küll ihu kogu ta
Saab pea kaduma;
Siis saab ta kätte seal,
Mis ots'nud ilma peal.

2. Seal kroon sull' pähe pandaks'
Siin oli wiletsus;
Seal rõemu sulle antaks',
Siin oli kurtwastus.
Seal leiad Jesust eest
Kes filmi pühib weest
Seal rõem sull — leinaja
Seal on su — rahu maa.

---

2. Kirstu panemise juures.

37.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

1. Su arm, oh Issand, katku
Mu wiimast woodikesi!
Su arm kõi pattu matku
Siin maha igawest!

2. Kuid lä'en ma nuttes ära
Su juurde minema,

Rõik ilma waetu ja kära
Siin saab ju kaduma.

3. Siin ootan Issand mina
Su päewa tulemist!
Ma loodan, siis saad Sina
Mind taewa wiima wist!

38.

Wiisil: Rõik kallis hinge õnnistus.
Oh Issand! tule wii nüid Sa
See reisja kodu poole!
Oh wõta talle katta ka
Süguse riideid peale;
Et ta Su were ehtega,
Kui kuts'wad kohtu pasunad —
Wõiks Talle pulma minna!

39.

Wiisil: Hinge peiuke.

1. Kallis woodike! Rahu sängike!
Sinu sisse ma nüid tõttan,
Jesusele wastu ruttan,
Kallis woodike! Rahu sängike!

2. Külma kätte all, Hinga rahus küll
Oma Isa süle sees
Õnnelikus magamises
Kuni Issand mu, Siit wiib taewa ju.

3. Mis siis nutate, Armsad omaksed?
Siin ei ole enam waewa
Siit ju kannetaks' mind taewa. —
Jätke siis nüid teal, Leinamise heal!

40.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

1. Kristuse were digus
Mu aset katab siin,
Issanda armu selgus
Kui otsas rist ja piin
2. Ma lä'en nüid Jesu hõlma
Ta rahus hingama.
Kõik muu on jäenud ilma
Ja otsa lõpnud ka.
3. Siit ma kui mõrsja rutan,
See Talle pulmale,
Ja Jesu hõlma tõtan
Kus laulan rõõmsaste.

41.

Wiisil: Nüid furnu teha matame.

1. See on see wiimne kodupait
Kus otsa saab mu elukäik;
Siin lapsed kui ka wanemad
Üks teise järel uinuwad.
2. Nüid mine õnnis lahkuja
See woodi peale hingama:
Siin warjab sinu Jesus Krist,
Seni kui kuuled — tõusemist.
3. Siin sulle rahu puhkust saab
Siit Issand sinu äratab,
Kui ingli pasunate heal
On kuulda kõige ilma peal.

42.

Wiisil: Müid ristirahwas laulage.

Siin lõpeb otša risti tee,
Hing! hakka ära rut'ma!
Et sa ju jõuaks taewasse,
Siis pead kiirest' tõt'ma
Seal kuuled taewa rõemu healt
Ja Jeesus pühib palge pealt
Sull pisarad tõil ära!

---

3. Surmu ärasaatmise juures.

43.

Wiisil: Sa meie lootus Jeesuse.

1. Oh saatke minu, saatke ju
Hinguse maale minema!
Seal on ju mulle walmis kroon;
Seal wotab mind ju kallis Tall!
Oht ma küll lä'en weel hauda hingama
Sealt saan ju mina üles tõusema.

2. Mu ihu kogu hakka ka
Wiimsele teele tõttama;
Hing on ju ammu taewa sees
Seal auustuse järje ees!
Weel laulab leinaw heal siin lõpmata —
Issanda rahu jäegu teiega!

44.

Wiisil: Ma tahan jätta maha
Ma tahan ära rutta
Siit hädaoru seest,
Ja Jesu juure tõtta
Müid suure himuga.
Oh armas Jesus tule
Müid wastu minule
Ja wõta armust saata
Mind taewa rõemule.

45.

Wiisil: Sa meie lootus Jesuse.

See on mu wiimne reisitee
Oh wiiks see tee mind ülesse,
Ruhu kõik õnnsad tuttawad,
Jesuse hõlma ruttawad.
Oh armas Jesus wõta wastu mind!
Ma tahan lõpemata kiita Sind!

46.

Wiisil: Jesus surma ärawõitja.

1. Jumalaga! kodumaja
Minu sündimise paik
Siin on lõpnud heale kaja
Dtsa saanud elukäik.
Jumalaga ma sind jätan,
Kui ma kodu poole tõttan,
Wiimse reisu sammu peal
Selles ilma laanes teal.

2. Kui ma saan nüüd ära tõtma
Selle muldse maja seest,
Siis saan mina vastu võtma
Külma tena majakest,
Kus võin mina rahul olla
Kunni Jesus võtab tulla
Hauda üles avama,
Surnuil kohut pidama.

---

4. Matmise juures.

47.

Wiisil: Kes Jumalat nii laheb teha.

Nüüd Jumalaga aiatene
Mu kallis puhkamise paik!
Nüüd Jumalaga hauakene
Mis rahu täis ja tülist wait!
Nüüd Jumalaga kunni ma
Ka tulen siia hingama!

Ar 895

Önnis

Bind 15 kop.